

SFS 2002:411

Utkom från trycket
den 11 juni 2002

Lag om ändring i lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion;

utfärdad den 30 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion

dels att 7–10 §§ skall betecknas 8, 15, 16 och 22 §§,

dels att 1, 5, 6 samt nya 8 och nya 16 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tolv nya paragrafer, 7, 9–14 och 17–21 §§, samt närmast före 1, 6, nya 8 och 11, 12, 14, 17, 18 och 19 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det skall införas en ny rubrik närmast före 4 § som skall lyda ”Avgiftsskyldighet” och en ny rubrik närmast före nya 15 § som skall lyda ”Tillgodoföring av avgiftsmedel”.

Lagens tillämpningsområde

1 § Miljöavgift betalas till staten enligt denna lag för utsläpp av kväveoxider från förbränningsanläggningar för energiproduktion. Med energiproduktion avses både el- och värmeproduktion. Avgiftsbeloppen skall tillgodoföras de avgiftsskyldiga enligt 15 §.

5 §² Avgift tas ut med 40 kronor per helt kilogram utsläppta kväveoxider, räknat som kvävedioxid.

Den som kontinuerligt mäter och registrerar utsläppen med hjälp av en mätutrustning, som uppfyller särskilda krav enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, får beräkna avgiften på grundval av mätvärdena.

Görs inte en sådan mätning skall utsläppen beräknas på följande sätt. Om mätutrustning som avses i andra stycket är installerad, får utsläppen under högst 60 dygn per kalenderår då mätning inte skett beräknas som en och en halv gånger den mängd kväveoxider, räknat som kvävedioxid, som i genomsnitt uppmätts under en lika lång tid med jämförbara driftförhållanden under samma kalenderår. I annat fall skall utsläppen anses motsvara 0,6 gram kväveoxider, räknat som kvävedioxid, per megajoule tillfört bränsle om produktionen sker med hjälp av en gasturbin och 0,25 gram i övriga fall.

¹ Prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU27, rskr. 2001/02:273.

² Senaste lydelse 1994:1107.

| Beslutande myndighet och allmänt ombud

| 6 §³ Naturvårdsverket fattar beslut om miljöavgift.

| 7 § Hos Naturvårdsverket skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos allmän förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag.

Naturvårdsverket utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

| Redovisning av avgiften

| 8 § Redovisningsperioden för avgiften är kalenderår.

Den som är avgiftsskyldig skall vara registrerad hos Naturvårdsverket.

| 9 § Den som är avgiftsskyldig skall i en deklaration för varje produktionsenhet och redovisningsperiod ange

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. den redovisningsperiod för vilken redovisningen lämnas,
3. avgiftsbeloppet, och
4. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av avgiften.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad en deklaration skall innehålla.

| 10 § Deklarationen skall lämnas till Naturvårdsverket på blankett enligt fastställt formulär. Den skall ha kommit in till Naturvårdsverket senast den 25 januari året efter redovisningsperioden.

| Betalning av avgiften

| 11 § Avgiften skall betalas senast den 1 oktober året efter redovisningsperioden.

Om avgiften har fastställts genom omprövning eller efter överklagande, skall den betalas inom den tid som Naturvårdsverket bestämmer.

Avgiften betalas genom insättning på ett särskilt konto hos Naturvårdsverket. Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på det särskilda kontot.

| Återbetalning

| 12 § Om den avgiftsskyldige har betalat in avgift för en redovisningsperiod och den inbetalda avgiften överstiger vad som enligt beslut av Naturvårdsverket eller domstol skall betalas, skall det överskjutande beloppet återbetalas till den avgiftsskyldige.

| 13 § Före utbetalning av ett överskjutande belopp enligt 12 § eller annat belopp som betalas ut på grund av bestämmelse i denna lag skall sådan av-

gift för vilken den avgiftsskyldige står i skuld räknas av. Avgiftsbelopp som den avgiftsskyldige har fått anstånd med att betala skall dock inte räknas av.

Ansvar för delägare i handelsbolag

14 § Naturvårdsverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende avgift enligt denna lag.

Om beslut enligt första stycket har fattats skall vad som sägs om avgiftsskyldig gälla ansvarig delägare och vad som sägs om avgift gälla för belopp som delägare är betalningsskyldig för.

16 § Beslut som annan myndighet än regeringen i särskilt fall meddelat i fråga om tillgodoföring enligt 15 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Befrielse från avgift

17 § Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får helt eller delvis befria en avgiftsskyldig från skyldigheten att betala en avgift, om det finns synnerliga skäl. Om beslut om befrielse fattas får motsvarande befrielse medges för ränta.

Register

18 § Naturvårdsverket skall föra register över vad som förekommer i ett avgiftsärende.

Från register som förs enligt första stycket får nedan angivna uppgifter lämnas ut till en enskild, om det inte av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående lider men om uppgiften röjs.

Uppgifter får lämnas ut om

1. namn och personnummer,
2. organisationsnummer, namn och firma,
3. adress,
4. slag av verksamhet, och
5. tidpunkt för registrering samt i förekommande fall avregistrering.

Förfarandet i övrigt

19 § I fråga om förfarandet för miljöavgiften i övrigt tillämpas bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) om

- översändande av uppgift i 2 kap. 6 §,
- anstånd med att lämna deklaration i 10 kap. 24 §,
- föreläggande att lämna eller komplettera en deklaration i 10 kap. 10 och 27 §§,
- beskattningsbeslut i 11 kap. 2 § första stycket,
- skönsbeskattning i 11 kap. 19 § andra stycket andra meningen,
- beslut om viss debiteringsåtgärd i 11 kap. 20 §,
- ansvar för företrädare för juridisk person i 12 kap. 6 § första, andra och fjärde styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 §,

- utredning i skatteärende i 14 kap.,
- anstånd i 17 kap. 1–3, 7 och 9–11 §§,
- ränta i 19 kap. 1, 3, 6–9, 11, 12, 14 och 15 §§,
- indrivning i 20 kap.,
- omprövning i 21 kap. 1, 3, 4, 6 och 8–20 §§,
- överklagande i 22 kap. 1–3 §§, 6 § första stycket samt 7 och 11 §§,
- avrundning i 23 kap. 1 §,
- vite i 23 kap. 2 §,
- behörighet att lämna uppgift i 23 kap. 5 och 6 §§, samt
- verkställighet i 23 kap. 7 och 8 §§.

20 § Vid tillämpningen av 19 § skall

1. vad som sägs om skatt, skattskyldig, skattemyndighet och Riksskatteverket i stället gälla avgift, avgiftsskyldig, Naturvårdsverket och det allmänna ombudet,

2. skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar ersättas med Naturvårdsverkets särskilda konto när det gäller ränta,

3. beskattningsåret ersättas med redovisningsperioden när det gäller omprövning och överklagande.

21 § Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14, 17–19 samt 21–23 §§ taxeringslagen (1990:324) tillämpas på mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall då i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

KJELL LARSSON

Kathrin Flossing
(Miljödepartementet)